

[Hans Hansen.]

og fastslaaet, om Debitor er solvent, og søge Forlig opnaaet mellem Parterne. Moratorium eller Henstand bliver det vist i det lange Løb Kreditors og Debtors egen Sag at blive enige om ganske paa samme Maade, som det allerede nu finder Sted. Som omtalt af det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen finder Udsættelse af Betalinger Sted hver Dag i det daglige Liv.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal gjorde et Par Bemærkninger baade om, at der efter hans Mening burde foreslaas Nedsættelse af alle faste Ejendomsskatter, og senere om, at hvis Lovgivningen foretager Henstandsgivelse, saa bør den ogsaa tilvejebringe Midler til Dækning af de Kreditorer, der ikke faar deres Penge. Med Hensyn til Ejendomsskatternes Nedsættelse er det efter min Opfattelse saadan, at naturligvis kan disses Nedsættelse give Lempelse for dem, der faar Nedsættelsen, det er ganske klart, men det vil uvægerligt have til Følge, at Skatterne udskrives paa anden Maade, og samtidig er der en Mulighed for, at der kan skydes en ny Prioritet ind i Ejendommen, om ikke i Øjeblikket, da alt er flydende, saa ingen Værdiansættelse kan foretages, saa dog saa hurtigt, som der kan øjnes en Bedring, eller ved det først indtrædende Ejerskifte ved fri Handel.

Det, der saa sker, ja, det er ganske givet, at vi faar flere Skatter og mere Gæld, og det er netop de to Ting, der i Øjeblikket har bragt os i Krisen. Jeg begriber ikke, at den Betragtning kan fremsættes, at det skulde hjælpe og mildne det, der finder Sted, for det er saa langt fra, at dette er rigtigt, at jeg tværtimod mener, det er det modsatte, der sker, fordi den faste Beskatning netop staa som et Værn imod, at man kan forøge Prioriteterne.

Med Hensyn til det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsens Udtalelser, som blev fremsat med en vis Resignation — han sagde: Kan man virkelig tro, at det er Skatterne, der trykker Landbrugets Udøvere? —, da melder jeg mig som en af dem, der tror dette, ud fra den Betragtning, jeg tidligere har gjort gældende, at Landbrugets Mænd er de eneste, som ikke kan vælte Skatterne fra sig. Jeg har set opgjort i Bladet „Politiken“, at Landbrugets Skatter i dette Øjeblik for de faste Skatters Vedkommende udgør 53 Mill. Kr., at Formue- og Indkomstskatten til Staten kun udgør et meget lille Beløb paa 9 Mill. Kr., at den personlige Kommuneskat kun udgør 18 Mill. Kr., altsaa i alt et Beløb i direkte Beskatning for Landbrugets Udøvere paa ca.

80 Mill. Kr. af de ca. 400 Mill. Kr., som den direkte Beskatning udgør. Hertil vil jeg gerne sige, at det kan man naturligvis stille op, men Sandheden om Forholdet er, at Landbrugets Udøvere, der ikke kan vælte Skatten af sig, men som betaler gennem deres Forbrug, ikke alene har deres egne faste Skatter at bære, men ogsaa en stor Del af de Skatter, der hviler paa Fabriksbygninger og paa anden Maade. Derved faar de til syvende og sidst hele det Skatte-tryk, der lægges paa her i Landet. Det kan ikke gøres op, men jeg tør roligt paastaa, at mindst tre Fjerdedele af samtlige Skatter betales af Landbrugets Udøvere, de andre vælter det over paa Landbruget.

Landbrugets Tryk er hovedsagelig forarsaget ved disse Skatter, der ikke er noget frit indgaaet, men noget, der er paalagt det som en Prioritet, der er skudt ind foran de andre. Paa dette Omraade mener jeg, at Lovgivningsmagten skal gribe ind og gøre det ved en Omlægning af Skatterne, saaledes at man beskatter den passive Kapital, men letter den aktive, en Formuebeskatning, eller hvad man nu vil kalde det.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal mente ogsaa, at hvis Lovgivningsmagten gaar ind paa en Henstandsgivelse, skulde det vederlægges i Penge, der skulde tilvejebringes Midler til Erstatning for dem, der ikke fik deres Penge. Jeg vil dertil sige, at det var galt nok, at man, da man fik erkendt, at Befolkningen ikke kunde betale sine Skatter, gennemførte den saakaldte Kriselov, der udskrev nye Skatter til at betale Skatter med; men det er endnu værre, hvis man gaar til at udskrive Skatter til at betale Gældsudgifter og Gældsrenter med. Det kan dog vist ikke være det ærede Medlems Mening.

Efter de Udtalelser, der er faldet fra de forskellige Ordførere, synes det helt i det uvisse, hvorledes Lovforslaget kommer til at se ud, naar det kommer tilbage fra det Udvalg, der nu rimeligvis bliver nedsat, hvorfor vi naturligvis maa forbeholde os vor Stilling og gøre vore Bemærkninger til, hvad der kommer frem fra Udvalget ved anden Behandling.

Holstein: Den høje Regering, den stærke, handlekraftige, dristige, Folkeviljens Regering af Marts 1929 udvikler og forvandler sig langsomt, meget langsomt, men sikkert — det er til Gengæld det eneste, der er sikkert med Hensyn til den høje Regerings Handlemaade — til et udpræget politisk Henstandsministerium. Først valutarpolitisk Henstand for Betaling til Ud-